

Arrest

nr. 64 336 van 1 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. PALMANS, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Srilankaanse tamil afkomstig uit Mallavi, Sri Lanka. U verliet uw woonplaats te Mallavi, op dat moment in handen van de Tamil Tijgers (LTTE), in juli 2008 wanneer het leger een offensief startte op de stad. Samen met uw vrouw, uw zoon, uw ouders en uw zus trok u naar Kilinochchi. Daar verbleef u tot 8 januari 2009, waarna u mee opschoof met de offensieven van het leger en op verschillende plaatsen verbleef. Op 20 april 2009 hebt u zich samen met uw familie overgegeven aan het leger te Pokkanai. Op 21 april 2009 werd u naar Omanthai gebracht samen met uw familie en anderen die zich hadden overgegeven aan het leger. Hier werd u twee dagen vastgehouden in een school die als transitzone diende. Nadat uw naam werd omgeroepen in de school

te Omanthai werd u op 23 april 2009 met een legertruck, samen met veertien-vijftien anderen, naar het militaire kamp Joseph te Vavuniya gebracht. De reden waarom u naar kamp Joseph werd gebracht is de verdenking van banden met de LTTE. Uzelf hebt nooit banden gehad met de LTTE, maar u denkt dat een andere familie uw betrokkenheid verzonnen heeft uit jaloezie. Later hebt u vernomen dat uw vrouw, ouders en zus (wiens man lid is van de LTTE) overgebracht werden naar een vluchtelingenkamp te Vavuniya. Zij keerden waarschijnlijk begin 2010 terug naar het ouderlijke huis in Mallavi. In kamp Joseph werden uw handen vastgemaakt achter uw rug en werden uw kleren uitgetrokken. U werd tot uw ontsnapping opgesloten in een ruimte samen met dertien of veertien mensen. Tijdens uw verblijf in kamp Joseph werd u geslagen. U liep een gebroken neus, gebroken ribben en een letsel aan het oor op. Op 11 april 2010 weet u te ontsnappen met de hulp van drie soldaten en uw oom. Uw oom betaalde 600.000 roepies. Na uw ontsnapping reisde u samen met uw oom en de drie soldaten naar Colombo. Onderweg passeerde u langs één checkpoint. Er kwam één soldaat tot bij het busje waarin u zat maar u werd niet gecontroleerd. U verbleef in Colombo tot 23 april 2010. U besloot om het land te verlaten uit angst voor het leger. U reisde met een vals paspoort waarvan u de nationaliteit niet kent. Hiervoor betaalde uw oom 1.300.000 roepies. Tijdens uw reis ondervond u geen problemen aan de migratiecontrole, het was de smokkelaar die steeds het woord nam en alles regelde. Op 24 april 2010 kwam u aan in België. Uw vader werd door uw oom pas drie maanden na uw aankomst in België op de hoogte gebracht van uw vlucht. Uw vader wachtte nog eens drie maanden om de rest van de familie op de hoogte te brengen. Dit gebeurde niet eerder uit angst voor de 'Criminal Investigation Department' (CID). Sinds oktober 2010 hebt u regelmatig contact met uw familie in Mallavi. Zo bent u te weten gekomen dat in de periode rond juni 2010 de CID twee à drie keer langs uw ouderlijk huis kwam om u te zoeken. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw geboorteakte voor. Deze geboorteakte werd aangevraagd door uw ouders, uitgegeven op 24 december 2010 en opgehaald door uw vader in Mullaitivu. U legt ook enkele medische documenten voor die aantonen dat u uw ribben gebroken hebt en dat u een letsel aan uw oor hebt opgelopen.

B. Motivering

U haalt onvoldoende elementen aan waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijke vrees moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld en beschreven in de definitie van Subsidiäre Bescherming. In eerste instantie maakt u niet aannemelijk dat u effectief een jaar vastgehouden werd in kamp Joseph. Uw relaas is niet doorleefd. Zo antwoordt u op de vraag wat de namen zijn van de dertien à veertien personen waarmee u een jaar opgesloten zat in het kamp dat u de namen van deze mensen niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Pas nadat u geconfronteerd wordt met het feit dat het raar is dat u een jaar doorbrengt op een kleine ruimte met dertien à veertien mensen en niet eens hun naam kent kan u plots toch vier namen noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wetende dat u stil hebt kunnen praten en kunnen lachen terwijl u vastgehouden werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) is het eigenaardig dat u slechts 4 namen kent van 13 à 14 personen waarmee u een heel jaar in één ruimte doorbracht. Verder kan u weinig details geven over uw verblijf in kamp Joseph. Wanneer u wordt gevraagd hoe het leven in kamp Joseph eraan toe ging kan u enkel zeggen dat u 's ochtends werd los gemaakt om naar het toilet te gaan, dat u één keer per dag slecht eten kreeg en dat de hygiënische conditie slecht was (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder hebt u geen enkel bewijs dat uw verblijf in kamp Joseph hard maakt. Bovendien is het vreemd dat u, die geen enkele band heeft met de LTTE, wordt opgepakt, wordt gemarteld en met de dood wordt bedreigd, terwijl uw zus, die getrouwd is met een lid van de LTTE, slechts in het oog gehouden wordt door de CID en verder een normaal leven kan leiden (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Wanneer u wordt gevraagd of u bewijs hebt dat u in kamp Joseph verbleef, antwoordt u dat u geen bewijs hebt en dat uw identiteitskaart is afgepakt op het moment dat u van Omanthai naar kamp Joseph werd gebracht, (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) terwijl u even later op de vraag waar uw identiteitskaart nu is antwoordt dat deze in Joseph kamp is (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd volgens de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010). U kunt echter niet aantonen dat het leger u effectief van banden met de LTTE verdenkt. Tijdens uw relaas noemt u enkel namen als Pottu Amman en Prabhakaran. Dit zijn namen die algemeen bekend zijn en door elke Tamil opgesomd kunnen worden. Naast deze twee namen geeft u enkel de naam van Nazir, één van de personen waarmee u een jaar opgesloten zou gezeten hebben, maar waarvan u in eerste instantie de naam niet meer weet. Wanneer u gevraagd

wordt om namen te noemen van belangrijke leden van de LTTE in uw geboortedorp Mallavi kan u enkel zeggen dat u die mensen niet kent omdat ze zich nooit mengen onder de mensen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Het is weinig aannemelijk dat een man met zo weinig kennis van de LTTE verdacht zou worden van enig belang te hebben binnen de LTTE. Indien men u als belangrijk had beschouwd, had men nooit het risico genomen om u te helpen bij het ontsnappen uit kamp Joseph. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat er weinig redenen zijn waarom men net u zou oppakken en verdenken van banden met de LTTE kan u enkel vertellen dat waarschijnlijk leden van een andere familie uw naam doorgegeven hebben uit jaloezie. Meteen daarna bevestigt u zelf dat dit een povere uitleg is, want u stelt dat er geen enkele reden is waarom men u zou oppakken of slaan.

U verklaart dat uw oom uw vader pas een drietal maanden na uw vertrek informeerde over uw vlucht. De rest van de familie werd, volgens uw verklaring, pas twee of drie maanden later geïnformeerd. Uw vlucht werd zo lang geheim gehouden omdat u vreesde dat uw familie uw vlucht zou verklappen wanneer ze ondervraagd worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit staat in schril contrast met wat u vertelt over uw geboorteakte. Uw geboorteakte werd recent uitgegeven op 24 december 2010 en afgehaald door uw vader bij een lokaal 'juridisch kantoor' te Mullaitivu (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is weinig aannemelijk dat uw familie echt vreest dat de overheid te weten komt dat zij informatie hebben over uw bestaan en uw verblijf als zij op eigen initiatief uw geboorteakte opvragen bij een lokaal kantoor.

Over uw reisweg en de documenten die u gebruikte om te reizen kunt u of wilt u weinig prijs geven. U kunt enkel vertellen welke vervoersmiddelen u gebruikt hebt en hoe lang de tocht telkens ongeveer geduurd heeft. U kent de plaatsnamen niet waarop u gevlogen hebt en u weet niet langs waar u gereden hebt met de auto. U kunt enkel Colombo en Brussel opnoemen (zie gehoorverslag, p. 12-13). Bovendien verklaart u met een vals paspoort te hebben gereisd, maar u weet niet van welke nationaliteit dit paspoort is. U weet niets over de geboortedatum en geboorteplaats in het paspoort en kunt u niets vertellen over het visum dat bij het paspoort zat (zie gehoorverslag, p. 10). Het is, gezien de huidige strenge en individuele grenscontroles op internationale luchthavens, vreemd dat iemand die niet reist met zijn eigen paspoort en voorbij de migratie controle moet deze informatie niet kent of vanbuiten heeft geleerd.

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR 'UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka' (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op de LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal intern ontheemden die zich in vluchtelingen kampen bevinden te hervestigen. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE worden in 'High Security Camps' vastgehouden. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met LTTE of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven al werd uiteengezet hebt u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden LTTE-profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

Overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen. Uw geboorteakte bewijst enkel dat u bent wie u verklaart te zijn, maar meer niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker gaat niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing en is van mening in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en vreest bij terugkeer direct te worden gearresteerd. Hij wijst erop dat hij zeer concreet is geweest in zijn verklaringen en er hem geen tegenstrijdigheden kunnen verweten worden. Hierbij merkt hij op dat zijn identiteitskaart werd afgenomen in Omanthai en hij thans meent dat zijn identiteitskaart zich in het Josephkamp bevindt. Voorts wijst hij op de ernstige mishandelingen die hij reeds heeft moeten ondergaan én benadrukt dat hij hiervan bewijzen heeft voorgelegd. Hij wijst er hierbij ook op dat de mishandelingen die hij in het verleden onderging hem ernstige trauma's hebben bezorgd. Verzoeker merkt verder nog op dat hij afkomstig is uit het Noorden van Sri Lanka – feit dat niet door de commissaris-generaal wordt betwist – en wijst erop dat de UNHCR in een nota van juli 2009 schrijft dat Tamils uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen. Hij haalt hier aan dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer precair is én hij vreest bij terugkeer door de autoriteiten te worden gearresteerd en gedood. Immers, verzoeker is Tamil, hij werd reeds eerder vastgehouden en mishandeld op verdenking LTTE te zijn, hij ontsnapte uit het kamp én heeft het land illegaal verlaten. Hij benadrukt hierbij dat hij nét de autoriteiten vreest en bijgevolg in de onmogelijkheid verkeert hun bescherming in te roepen. Verzoekende partij werpt op dat er in zijn hoofde zowel objectieve als subjectieve redenen voorhanden zijn om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren. Verzoeker meent dat het CGVS met al deze elementen geen rekening heeft gehouden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS, nr. 118.506 van 22 april 2003; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad meent zoals verweerder stelt dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift voorbijgaat aan de kern van de motivering van de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich in onderhavig

verzoekschrift tot het betwisten van de motivering, het louter herhalen van de eigen verklaringen én het uiten van het verwijt dat de commissaris-generaal met deze elementen geen rekening heeft gehouden, zonder dit *in concreto* aan te tonen. Dergelijk verweer volstaat niet. Het komt immers aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te stellen. Verzoeker blijft hier in gebreke.

Zo oordeelde de commissaris-generaal dat (i) verzoekers detentie in het kamp Joseph weinig aannemelijk is, gelet op zijn gebrekkige en weinig doorleefde verklaringen inzake zijn verblijf in het kamp en aangaande zijn medege-detineerden, gezien zijn onvermogen zijn verblijf in het kamp te staven aan de hand van enig begin van bewijs én gezien zijn zus – die nochtans gehuwd is met een LTTE'er, enkel in de gaten wordt gehouden, terwijl verzoeker geen enkele band heeft met de LTTE doch enkel hiervan wordt verdacht; (ii) verzoeker niet heeft aangetoond effectief door het leger te worden verdacht van banden met LTTE, gezien het, rekening houdend met verzoeker zijn sterk ontoereikende kennis omtrent de LTTE, weinig aannemelijk is dat het leger zo iemand zou verdenken van een belang te hebben binnen de LTTE; (iii) verzoekers vrees, via zijn familie, te worden gevonden door de autoriteiten niet aannemelijk is, gezien verzoekers familie, bij de lokale autoriteiten, een document op naam van en voor verzoekers ging opvragen; (iv) verzoekers illegaal vertrek uit Sri Lanka niet geloofwaardig is, gelet op zijn beperkte / onbestaande kennis inzake zijn reisroute en gebruikte reisdocumenten.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde onwetendheden en onaannemelijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd.

De Raad schaaft zich achter deze motieven. Verzoeker maakt zijn verblijf in Joseph Camp gedurende een jaar niet aannemelijk. Hij weet weinig te vertellen over de medegevangenen met wie hij gedurende deze periode verbleef en kan slechts weinig details geven over zijn verblijf zoals gesteld in de bestreden beslissing. Hij betwist de tegenstrijdigheid in verband met zijn identiteitskaart, maar weerlegt geenszins de overige bovenvermelde motieven van de bestreden beslissing. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

2.1.2. Verzoeker meent dat de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatus hem ten onrechte geweigerd werd. Hij vreest gearresteerd te worden omdat hij Tamil is en op verdenking van lidmaatschap bij LTTE. Daarenboven had hij vroeger reeds problemen. Verzoeker werpt op dat Tamils uit het noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen. Dit schrijft het UNHCR in een notitie van juli 2009. Verzoeker verwijst tevens naar een rapport van de UK Home Office dd. 18 februari 2010.

Verzoeker stelt dat hij bewijzen heeft voorgelegd van de ernstige mishandeling waarvan hij het voorwerp was in Joseph Camp, namelijk dat zijn neus gebroken is en hij een operatie aan zijn oor moest ondergaan (gehoorverslag, stuk 4, p. 10). In de stukken uit het administratief dossier wordt nergens verwezen of melding gemaakt van een mogelijk verband met de mishandelingen die verzoeker zou hebben ondergaan noch of de letsels die hij zou hebben opgelopen. De medische attesten zijn geen bewijs van de aangehaalde feiten van vervolging.

De Raad stelt dat vast dat wat betreft het door verzoeker aangehaalde rapport op basis waarvan hij thans stelt dat Tamils uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen (notitie UNHCR juli 2009) zich niet in het rechtsplegingsdossier bevindt en de Raad er dan ook geen rekening mee kan houden. De commissaris-generaal steunt in de bestreden beslissing op een recenter rapport met name de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010, waaruit blijkt dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE als een risicoprofiel kunnen beschouwd worden. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Verzoeker maakt dit profiel geenszins aannemelijk. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Verzoeker verwijst tevens naar een rapport van de UK Home Office dd. 18 februari 2010 waarin gesteld wordt dat een aantal factoren het risico op moeilijkheden bij terugkeer met de overheden en een eventueel detentie vergroot en meer bepaald een uitstaande arrestatiebevel, criminele antecedenten,

een band met de LTTE, illegaal vertrek uit Sri Lanka, betrokkenheid bij de media of NGO en een gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsbewijs.

De Raad stelt vast dat verzoeker over een identiteitsdocument beschikt, namelijk zijn geboorteakte. Verzoeker heeft zijn banden of verdenking van banden met de LTTE of asielgerelateerde mishandeling niet aannemelijk gemaakt. Hij maakt zijn illegaal vertrek uit Sri Lanka evenmin aannemelijk. Ook het verblijf en de ontsnapping uit Joseph Camp is niet geloofwaardig. De stelling dat de CID (*Criminal Investigation Department*) bij zijn familie naar hem op zoek geweest is, is een loutere bewering die niet aannemelijk gemaakt wordt. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat zijn verblijf in het buitenland een bijkomend risico is.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij bij terugkeer een bijzonder risico zou lopen en hem het voordeel van de twijfel dient verleend te worden.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat het CGVS al duidelijk erkend heeft dat er in Sri Lanka problemen zijn en er sprake is van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010 aanhaalt en stelt dat gelet op het einde van de burgeroorlog en de sterk verbeterde algemene situatie in Sri Lanka, niet alle Tamils uit het Noorden nog nood hebben aan internationale bescherming en dat een individueel onderzoek vereist is. Er is derhalve op dit ogenblik geen sprake van een intern gewapend conflict in de zin van het subsidiair beschermingsstatuut.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS